

אמר רב הונא, אף על גב דאמור רבנן [לקמן פא א], שהקונה שני אילנות בתוד של חבריו — הרי זה לא קנה קרקע הסמכה לאילנות וביניהם, כמו כן לא קנה זכות בקרקע של האילנות עצמן, ולכן, אם ימותו האילנות, אין לו זכות ליטע שם אילנות אחרים במקוםם.

אבל אם מכר אדם קרקע, וישיר בה לעצמו שני אילנות לפניו — יש לו קרקע סביב האילנות וביניהם, שקרקע זאת הוא לא מכר, אלא שירה לעצמו בכלל שני אילנות שישיר לו.

ומבארת הגמרא שחייבoso של רב הונא אינו לדברי חכמים, כי לדבריהם פשוט הוא שימושו המוכר לעצמו את הקרקע, שהרי הם סבורים שאדם המוכר שדה, בעין רעה הוא מוכר. אלא החידוש של רב הונא הוא אפילו לרבי עקיבא:

ואיפלו לרבי עקיבא, דאמר מוכר, בעין יפה מוכר, כאן הוא אינו מוכר גם את הקרקע שסבירות האילנות, כי הנני מילוי שימוש בעין יפה את כל הקרקע שמסביב, גבי בור ודות, שלא קא מבחן בארכעא, שאין הבור ודות שימושו המוכר לעצמו עתידיים להזיק את קרקעו של הלוקח, ואין המוכר חשש

גולפי, בית מתוך הבתים שלו, שיש בו שטח שכול להחזיק מאה חビות.

اشתבח דוחה מחזיק מאה ועשרין. בין בתיהם לא היה בית שמחזיק בשטחו רק מאה חビות, אלא נמצא בית גדול ממנו, שמחזיק מאה ועשרים חビות. ומעטה יש לדzon, האט יזכה חברו בכל הבית, או שמא יתנו לו רק חלק מהבית, בשטח שכול להחזיק מאה חビות.

אמר מר זוטרא: רק שטח עbor מאה חビות אמר ליתן ליה. אבל בית שיש בו שטח עbor מאה ועשרין, לא אמר ליה, ויקבל חברו ורק חלק משטח הבית, ולא את כולם.

רבashi אמר, מי לא תנן: במא דברים אמרום — במוכר, אבל בנותן מתנה — נותן את כילו.

אלמא, מאן דיחיב, מי שנותן מתנה — בעין יפה יהיב.

ואם כן, הכא נמי, מאן דיחיב מתנה — בעין יפה יהיב. והתכוון לחת לו בית שלם ולא חלק מבית, ולכן יתנו לו את כל הבית.⁽⁹⁾

שנינו במסנה: המקדיש את השדה — הקדיש את כולה.

אותם, במרקחה ואיינו רוצה לתת אותם. 9. ומה שאמר "מאה גולפי", זה איינו משום שהתחכוון לשטח שכזה. אלא הוא משום שהוא סביר שיש בכיתה הזה שטח למאה גולפי בלבד, והזכיר את הגולפי רק לצורך הדגשת החסיבות של הבית שהוא נתן, שהוא כה גדול, שאפשר להחזיק בו מאה גולפי. רשב"ם

שימוש לו גם את הבור והגת, ואם לא דרש ממנו שיפריש דבריו שככל מכירת השדה הוא מוכר לו גם את אלו, הפסיד הקונה. אבל מקבל המתנה מתבישי לומר לנותן שיפריש בדבריו שנותן לו גם את אלו, ולכן לא הפסיד בזה שלא דרש מהנותן שיפריש דבריו שנותן לו גם את אלו, כי על הנותן מוטל לפреш שאינו נתן לו